

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Jeg takker i og for sig for udenrigsøkonomiministerens svar i sidste omgang, som jeg synes var ganske oplysende. Jeg stillede det konkrete spørgsmål, om den økonomisk-monetære union med, hvad den indebærer, og det kan vi måske komme tilbage til senere, kunne gennemføres uden at være betinget af $\frac{5}{6}$ flertal i dette ting. Udenrigsøkonomiministeren måtte erkende, at det kunne lade sig gøre ved en enstemmig vedtagelse dernede, og det ville ikke i statsretlig forstand være suverænitetssafgivelse, og hvad ved jeg.

Jeg synes nok, vi har fået klaret en hel del. Vi kan forestille os et flertal herhjemme, som synes, at det er glimrende at gennemføre anden etape af den økonomisk-monetære union på basis af de nugældende bestemmelser i Romtraktaten og være med til at skabe enstemmighed i Rådet. Derpå får vi et andet flertal i Danmark, flertallet skifter, og vi får en regering, som synes, at det er forfærdeligt at arbejde under de vilkår. Men den kan ikke undslippe de vilkår, for har man først tilsluttet sig den én gang, kan man ikke selvstændigt lave den om, før de andre 9 stater, hvis vi får denne udvidelse, er indforstået dermed.

(Kort bemærkning).

Poul Dam: På et så sent tidspunkt af dagen er det naturligt, at ikke alle ord er lige veloverlagte, men nogle af de mindre veloverlagte ord kan måske afsløre ønskedrømme. Jeg bemærkede, at udenrigsøkonomiministeren skitserede en bestemt situation, hvor den suveræne regerings suveræne minister tog et standpunkt. Hvis det er ønskedrømmen, at ministrene skal til at være suveræne, forstår jeg godt, at regeringens medlemmer går ind for det. Men der er nu et stykke vej tilbage, før danske ministre får lov at blive suveræne.

Tredje næstformand (From): Hr. Moses Olsen har ordet for én kort bemærkning. . .

Jeg beder folkettinget undskylde, at jeg har taget fejl. Hr. Moses Olsen kommer i den almindelige talerrække, og inden da har markedsministeren bedt om ordet. Hr. Moses Olsen skal få ordet derefter.

Moses Olsen: Jeg bøjer mig for overmagten!

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard): Det undrer mig, at hr. Gert Petersen kan være i tvivl om, at der kan være forskellige måder at gennemføre en økonomisk-monetær union på. Nu har SF i månedsvis citeret Wernerrapporten og gjort den til noget meget væsentligt. Wernerrapporten ender med at konstatere, at man kan gennemføre en økonomisk-monetær union på forskellige måder. Den kan gennemføres ved at bruge art. 236, altså indføre nye overnationale organer, eller den kan gennemføres efter art. 235 ved opfyldning af Romtraktatens bestemmelser. Det turde dog være noget, som de mennesker, der bruger Wernerplanen som argument mod medlemskab af fællesmarkedet, burde vide.

Det, der er tale om, er, om Danmark forpligter sig mod en suveræn regerings og folkettingets vilje, og det kan der altså ikke blive tale om på noget tidspunkt på den økonomiske politiks område.

Moses Olsen: Når jeg trådte til side for udenrigsøkonomiministeren lige før, skal det ikke forstås derhen, at jeg er parat til at træde til side hver eneste gang.

Jeg skal knytte et par bemærkninger til statsministerens indlæg vedrørende Grønland og folkeafstemningen.

Statsministeren mener på linje med vores grønlandskfødte Grønlandsminister, at det er bedre for Grønland at følge Danmark i ét og alt med hensyn til EF. En sådan holdning rimer, for at sige det meget mildt, i allerhøjeste grad dårligt med regeringens erklæring ved sin tiltrædelse, som lød på, at man ville revidere principperne i Grønlandspolitikken, således at de kom til at hvile i